

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΓΥΜΝΗ;

Α'.

Ὡς νὰ μὴ ἦρκει ἡ ἐμφάνισις τῆς γυμνῆς γυναικὸς εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰ καταστήματα, τὰ μέσα τῆς, συγκοινωνίας εἰς τὰ ὁποῖα ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως μὲ ὄλην τὴν γυμνότητα αὐτῆς συνωθεῖται· ὡς νὰ μὴ τῆς ἦτο ἀρετὸν νὰ δεικνύῃ τὰς καλλιτεχνικὰς κατ' ἄλλους, γραμμῆς τοῦ σώματός της, εἰς τὰ θέατρα, τοὺς κινηματογράφους, καὶ τοὺς λεγομένους οἰκογενειακοὺς χορούς, ἰδοὺ αὕτη ἐνόμισε ὅτι ἔπρεπε μὲ τὴν ἄσεμνον αὐτῆς περιβολὴν νὰ εἰσέλθῃ γυμνὴ σχεδὸν καὶ ἐκεῖ, ὅπου διδάσκειται ἡ σεμνότης, ἡ ἐγκράτεια, καὶ ἡ κυριαρχία τῶν εὐγενεστέρων ὁρμῶν καὶ κλίσεων τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ τῶν ταπεινωτέρων· **νὰ εἰσέλθῃ γυμνὴ ποῦ νομίζετε; εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ!**

Ἡ διαγωγή καὶ ἡ ἐλαφρότης τὴν ὁποίαν δεικνύει πρὸς τὸν ἱερὸν χώρον τοῦ Χριστιανικοῦ Ναοῦ, εἶναι ἀχαρκτηρίστος. Τὴν βλέπεις νὰ εἰσέρχεται ἄνευ οὐδενὸς φόβου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συστολῆς καὶ ἐνοχῆς, διὰ τὴν γυμνότητα αὐτῆς, ἐκεῖ, ὅπου πρὸ αὐτῆς εἰσιέλθον καὶ ἐστάθησαν, μετὰ ἀπεριγράφτου σεβασμοῦ, ἀναμειγμένον μετὰ εὐγενοῦς φόβου καὶ τρόμου φιλόσοφοι γυναῖκες τοιαῦται, αἵτινες ἀπέβησαν μεγάλαι μητέρες, τῶν μεγίστων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὀλοκλήρου ἀνδρῶν, γυναῖκες· διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποκρύψωσι τὸν σεβασμὸν τῶν καὶ τὴν πρὸς αὐτὰς ἀμέριστον ἐκτίμησίν των, καὶ αὐτοὶ οἱ εἰδωλολάτραι, διώκται καὶ ἐχθροὶ ἄσπονδοι τῆς Ἐκκλησίας μας. **Μάλιστα τόσον ἄγιος καὶ τόσον ἄγνός εἶναι ὁ τόπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴσταται μὲ τόσην γύμνωσιν καὶ ἐλαφρότητα ἡ σημερινὴ γυνή, ἡ λεγομένη μάλιστα καὶ χριστιανή.** Μάλιστα· τόσην ἐγκληματικότητα προξενεῖ δι' ἑαυτὴν τόσον, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτῆς, ὅταν δὲν γνωρίζῃ νὰ σέβεται τὰ ἔχνη τῶν ἁγίων ἐκείνων γυναικῶν, τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἀνεύρῃ καὶ αὕτη τὸν δρόμον ἐκεῖνον, ὅστις ἔφερε τὰς μακαρίας αὐτὰς πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὴν πραγματικὴν ἐκτίμησιν, ἣτις εἶναι ἀναγκαῖον κατάντημα ἐκείνου, ὅστις γνωρίζει νὰ βαδίξῃ μὲ πόδα σταθερόν, πρὸς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, δι' ὃν ἐπλάσθη καὶ ζῆ δι' αὐτόν, τὰς ὀλίγας ἡμέρας αὐτὰς τῆς

περιπετειώδους ἀνθρωπίνης ζωῆς. Τί ὅμως μὲ αὐτό; ἡ σημερινὴ γυνὴ θέλει νὰ ἔξῃ ἰδέαν περὶ προσευχῆς, καὶ Ἐκκλησιασμοῦ, ὁποῖαν ἔχει σήμερον διὰ τὸ θέατρον, καὶ τὰ λοιπὰ κέντρα τῆς διασκεδάσεως. Μὰ ἡ ἐκκλησία διὰ τῶν εὐχῶν Τῆς, τῶν ὕμνων Τῆς, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ψαλμῶν Τῆς προσπαθεῖ νὰ συγκινήσῃ τὰς χορδὰς τῆς ψυχῆς της, πρὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν· προσπαθεῖ ὅπως θὰ ἐλέγομεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸν Χριστιανικὸν τῆς αὐταπαρνήσεως, νὰ καθιλιώσῃ αὐτὴν ὀλόκληρον, ὅπως τὴν καταστήσῃ ἱκανήν, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν ταπεινὸν ἑαυτὸν της, διὰ νὰ ἀνεύρῃ τὸν πραγματικόν· Τί μὲ αὐτὸ ὅμως; ἡ σημερινὴ γυνὴ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν θέλει νὰ ἀκοίῃ. Οὔτε καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν φωνὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὅστις ὁμιλεῖ διὰ τὸ εὐπαρουσίαστον αὐτῆς εἰς τοὺς ναοὺς, καὶ τὸν τρόπον τῆς περιβολῆς της, καὶ ἡ ὁποία φωνή, εἶναι φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν θέλει νὰ εἰσέρχεται, ἀντιθέτως πρὸς τὴν αὐστηρὰν καὶ ρητὴν αὐτῆς διάταξιν. Τί ὅμως μὲ αὐτό; αὕτη κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν θέλει νὰ ἀκοίῃ. Καταλλήλως καὶ διαφόρως προφασίζομένη, ἀποστρέφει τὴν ἀκοίῃν της εἰς τὴν περὶ αὐτῆς διδασκαλίαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ φυλάξῃ ὀλόκληρον τὴν δύναμιν τῆς ἀκουστικῆς της δι' ἄλλα, καὶ νὰ παρῶσῃ αὐτὴν ἀσφράγιστον πλέον, καὶ μὲ τὴν προσοχὴν ἐντεταμένην ἀλλαγῶν· δι' αὐτὸ καὶ μόνον δι' αὐτὸ ἐνδιαφέρεται.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Β'.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὰς ξένας γλώσσας ἔχει ἤδη ὀριμάσει ἡ ἰδέα τῆς καταργήσεως τῆς λατινικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς ὑπὸ μιᾶς τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, κατὰ προτίμησιν μάλιστα τῆς γαλλικῆς, λίαν χρησίμου καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ διὰ τὸν καθ' ἡμέραν βίον καὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς παγκοσμίου πνευματικῆς κινήσεως.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ λατινικὴ γλῶσσα εἶνε μία δόκιμος γλῶσσα διὰ τὴν μελέτην τῶν πνευματικῶν τῆς ἀρχαιότητος πονημάτων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάζετο μᾶλλον ποῖον εἶναι τὸ πρακτικῶς ὠφελι-